

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 621, fremsættelsen i tidenden sp. 368).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Bladt: Lovforslagene om udlån til arbejderboliger på landet er gennem årene modtaget og behandlet med udpræget velvilje fra alle sider i det høje ting. Jeg tager dette som udtryk for, at man anerkender denne lovgivnings samfundsmæssige betydning.

Ved behandlingen af det foreliggende forslag vil jeg gerne tilkendegive som min opfattelse, at en videreførelse af denne lovgivning ikke er mindre påkrævet nu end tidligere, tværtimod. Når de store fødselsår gange rykker ind på arbejdsmarkedet, vedrører de dermed følgende problemer også i høj grad landdistrikterne. Samtidig med at der gøres en indsats for en udnyttelse af alle arbejdsmuligheder, må vi også have vor opmærksomhed henvendt på boligproblemet, som stadig er aktuelt i mange landkommuner. Jeg håber derfor, at det foreliggende lovforslag må kunne gennemføres med samme velvilje og enstemmighed, som tidligere er blevet lignende forslag til del.

Lovforslagets § 4 indeholder en forhøjelse af jordkøbslånene med 300 kr., fra 1 200 til 1 500 kr., medens der som hidtil i særlige tilfælde kan ydes jordkøbslån op til 1 800 kr. Den foreslåede forhøjelse er begrundet i de højere jordpriser, og jeg anser denne forhøjelse for påkrævet. Jeg kender adskillige eksempler på, at det har voldt store vanskeligheder at fremskaffe en byggegrund til den pris, der er fastsat i loven.

I lovforslagets § 5 foreslås en forhøjelse af byggelånene med 2 000 kr., fra 21 000

til 23 000 kr., og det beløb, der kan ydes i særlige tilfælde, forhøjes ligeledes med 2 000 kr., fra 23 000 til 25 000 kr. Også byggelånene efter kapitel VI, d. v. s. til boliger opført for landmandens regning, forhøjes med 2 000 kr. til 23 000 kr.

Da udlånsloven sidste år var til første behandling, gav jeg udtryk for, at den da foreslåede forhøjelse af byggelånene på 1 000 kr. var en meget beskeden forhøjelse, da den vel næppe gav fuld dækning for den stigning, der havde været i byggeomkostningerne det forudgående år. Da der har været yderligere stigninger det sidste år, og da der vel desværre er udsigt til, at denne udvikling vil fortsætte, anser jeg den foreslåede forhøjelse for nødvendig.

Jeg har ikke i sinde at foregribe forhandlingens gang, men det kunne jo tænkes, at den foreslåede forhøjelse af byggelånene vil medføre indvendinger; i så tilfælde vil jeg blot sige, at det jo ikke er ukendt, særlig ikke i de egne af landet, hvor man har de højeste byggeomkostninger, at det volder store vanskeligheder at klare alle udgifter, og man skal ikke friste nogen til at omgå loven. En sådan udvikling kan vi ikke være interesseret i at fremme; den er ikke til gavn for den arbejder, der skal bygge. Så er det efter min mening bedre at yde et lån af forsvarlig størrelse, så vedkommende kan få afviklet sit byggeri efter lovens bestemmelser. Iøvrigt går jeg ud fra, at den foreslåede forhøjelse ganske er i overensstemmelse med jordlovsudvalgets og de administrerende myndigheders skøn over, hvad der er nødvendigt og rimeligt.

Der er dog et andet forhold, som jeg ikke vil undlade at nævne. For ca. 2 år siden gennemførte vi her i tinget en lovændring, hvorefter rådighedsbeløbet til jordkøbslån og byggelån blev forhøjet fra 10,5 mill. kr. til 18 mill. kr. Det skete med den motiveering, at kun 60 pct. af de kvalificerede ansøgere kunne komme i betragtning; det var derfor en tiltrængt forbedring, der blev gennemført; men nu forhøjer vi for anden gang lånegrænserne, uden at der røres ved